

Arrest

nr. 286 237 van 16 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 5 augustus 2022 tot weigering van verblijf (bijlage 48).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 september 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 december 2020 een aanvraag in van een *single permit* bij de Dienst Economische Migratie van de Vlaamse Overheid (hierna: de Dienst Economische Migratie) met het oog op tewerkstelling in een pizzeria in Grimbergen. De Dienst Economische Migratie verklaarde de aanvraag van een *single permit* op 16 december 2020 ontvankelijk.

1.2. Verzoeker kwam in december 2020 via Italië toe in het Schengengebied op basis van zijn paspoort. De Italiaanse autoriteiten vonden een aantal kilo's cocaïne in zijn auto.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 28 januari 2021 een beslissing tot toekenning van een gecombineerde vergunning (bijlage 46). Verzoeker kon op de bevoegde Belgische vertegenwoordiging in Sofia (BG) een visum type D in zijn paspoort laten aanbrengen, maar heeft dit nooit opgehaald.

1.4. Verzoeker werd op 20 juni 2021 aangehouden en op 12 juli 2021 onder strikte voorwaarden in vrijheid gesteld door de onderzoeksrechter van Brussel.

1.5. Verzoeker diende op 25 maart 2022 wederom een aanvraag in van een *single permit* bij de Dienst Economische Migratie met het oog op tewerkstelling bij dezelfde pizzeria.

1.6. De Dienst Economische Migratie verklaarde de in punt 1.5. vermelde aanvraag op 13 mei 2022 ontvankelijk.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 5 augustus 2022 een beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 48). Verzoeker werd hiervan op niet nader te bepalen datum via e-mail in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

Beslissing tot weigering van verblijf (Recto)

In uitvoering van artikel 61/25-5, §1 of 61/25-5, §3 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 105/3, § 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De verblijfsaanvraag ingediend door :

Naam : M.(...)

Voorn(a)am(en) : M.(...)

Nationaliteit : Albanië

Geboortedatum : (...) Geboorteplaats : (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: /

wordt om de volgende reden geweigerd:

Artikel 61/25-5, §1, 1° van de wet van 15.12.1980: Betrokkene bevindt zich in een van de gevallen vermeld in artikel 3, 5° tot 10° van de wet van 15.12.1980;

Met name: 7° "wanneer hij geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;"

Betrokkene diende op 25.03.2022 een aanvraag tot het bekomen van een gecombineerde vergunning in vanuit het buitenland. De aanvraag werd ontvankelijk verklaard door het bevoegde gewest op 13.05.2022. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene tijdens zijn voorgaand verblijf in België in aanraking is gekomen met politie en parket en mogelijks ernstige strafbare feiten heeft gepleegd waarbij hij als verdachte van een internationale drugstrafiek werd verhoord en aangehouden. Hij werd pas recent in vrijheid gesteld door de onderzoeksrechter mits strikte naleving van voorwaarden in afwachting van het gerechtelijke onderzoek en de eventuele eindvordering door de rechtbank, wat wijst op het ernstig onderbouwde karakter van de beschuldigingen.

Gelet op de recente vaststellingen door de politie vastgelegd in PV met nummer (...) en de gegronde verdenking van een ernstig strafbaar feit, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Bijgevolg wordt de aanvraag voor een gecombineerde vergunning geweigerd.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs, noch een nationaliteitsbewijs.

Gedaan te Brussel, op 05.08.2022

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 61/25-5, §1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker stelt in zijn enig middel het volgende:

"5.

Verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en weigert op die grond het verblijf aan verzoeker.

Verwerende partij betoogt in de bestreden beslissing dat

- verzoeker in aanraking is gekomen met politie en parket en mogelijks ernstige strafbare feiten heeft gepleegd;
- hij pas recent in vrijheid werd gesteld mits naleving van voorwaarden, hetgeen "wijst op het onderbouwd karakter van de beschuldigingen";
- de politie recent vaststellingen heeft vastgesteld in in PV met nummer (...);

6.

Verzoeker wenst vooreerst toelichting te benadrukken dat hij nooit enige rol heeft gespeeld in de vermeende internationale drugstrafiek waaraan de bestreden beslissing refereert. Verzoeker is in het strafdossier enkel betrokken geraakt omwille van zijn kennis met een aantal andere verdachten in het dossier.

Bij de correctionele behandeling van zijn dossier zal verzoeker (hierin bijgestaan door mr. N.(...) L.(...) de rechtbank dan ook verzoeken hem vrij te spreken van alle tenlasteleggingen.

Op heden is er voor de goede orde nog geen rechtsdag bepaald door de correctionele rechtbank en derhalve ook nog geen uitspraak gedaan over de schuld of onschuld van verzoeker zodat hij het vermoeden van onschuld geniet.

7.

Wat er ook van zij, de motivering van verwerende partij kan niet worden aangenomen.

(i) *Primo* gaat verwerende partij er ten onrechte vanuit dat verzoeker pas "recent" (sic) in vrijheid werd gesteld door de onderzoeksrechter.

Verzoeker werd evenwel reeds bij beschikking dd. 12 juli 2021 door de onderzoeksrechter zelf in vrijheid gesteld, nauwelijks 20 dagen na zijn aanhouding... (stuk 4)

Op het ogenblik van de bestreden beslissing was verzoeker m.a.w. reeds meer dan een jaar in vrijheid gesteld (!)

Verwerende partij maakt er in de bestreden beslissing bovendien ten onrechte van dat verzoeker onderworpen zou zijn aan de "strikte" naleving van voorwaarden, doch zulks is nergens te lezen in de beschikking van onderzoeksrechter G.(...), die enkel de zeer gebruikelijke voorwaarden heeft opgelegd aan verzoeker.

Waar verwerende partij het "ernstig onderbouwd karakter van de beschuldigingen" m.a.w. afleidt uit de overweging dat verzoeker enkel recent in vrijheid zou zijn gesteld en mits een strikte naleving van voorwaarden, mist de bestreden beslissing aldus manifest feitelijke grondslag. De overwegingen van de attaché zijn feitelijke onjuist en misleidend en kunnen zijn beoordeling aldus niet schragen.

Ook de vaststellingen door de politie kunnen overiges bezwaarlijk als "recent" worden beschouwd, zoals de attaché ten onrechte voorhoudt in de bestreden beslissing, aangezien het geciteerde PV reeds dateert van

2020, en verzoeker zich reeds meer dan een jaar stipt aan de voorwaarden houdt...

(ii) *Secundo* spreekt de arts-attaché zich in de bestreden beslissing (minstens impliciet) reeds uit over de gegrondheid van de verdenking.

In fine verwijst de attaché immers naar de "gegronde verdenking van een ernstig strafbaar feit" (sic) en bovendien meent de attaché te kunnen stellen dat de beschuldigingen "ernstig onderbouwd zijn" (sic).

Verwerende partij heeft evenwel geen kennis van het strafdossier noch heeft hij inzage erin zodat hij/ zij uiteraard niet in de mogelijkheid was/ is te oordelen over de "gegrondheid" van de verdenking aangezien hij/ zij zonder kennis van het strafdossier uiteraard uiteraard niet tot een zorgvuldige en nauwkeurige beoordeling van de feiten kan komen.

Het komt een bestuurlijke overheid geenszins toe standpunt in te nemen over de "gegrondheid van een verdenkingen" zonder kennis(name) van een strafdossier.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de attaché in casu toch meent (zonder enige kennis c.q. inzage van het strafdossier) standpunt te mogen/ kunnen innemen over de gegrondheid van de verdenking én hieraan (=aan de voorgehouden "gegronheid van de verdenking") de conclusie koppelt dat betrokkene door zijn gedrag kan geacht worden de openbare orde te schaden.

Verwerende partij diende/ dient zich in casu te onthouden van een (feitelijke) beoordeling van de gegrondheid van een verdenking wanneer zij geen kennis heeft van de inhoud van de strafdossier.

Inzoverre de attaché zonder enige kennis van het strafdossier in de bestreden beslissing toch inhoudelijk standpunt inneemt over de gegrondheid van de verdenking én hieruit de gevolgtrekking afleidt dat verzoeker geacht kan worden de openbare orde te schaden, dient een schending van de zorgvuldigheidsplicht i.u.o. het redelijkheidsbeginsel te worden aangenomen.

Weze daarbij opgemerkt dat de beoordeling van de "gegrondheid van de verdenking" rust op onjuiste c.q. irrelevante overwegingen (cfr. supra):

- de attaché gaat er immers ten onrechte vanuit dat verzoeker pas recent in vrijheid werd gesteld, terwijl verzoeker nauwelijks 3 weken na zijn aanhouding dd. 21 juni 2021 in vrijheid werd gesteld door de onderzoeksrechter, nl. op 12 juli 2021, i.e. meer dan één jaar geleden;
 - uit het loutere gegeven dat verzoeker werd vrijgelaten onder welbepaalde voorwaarden, kunnen uiteraard nog geen gevolgtrekkingen worden afgeleid m.b.t. de zgn. “gegrondheid” van de verdenking, hetgeen de attaché ten onrechte lijkt te stellen; de voorwaarden worden door de onderzoeksrechter opgelegd in het kader van het gerechtelijk onderzoek, en impliceren uiteraard niet dat de onderzoeksrechter hiermee reeds enig standpunt inneemt over de “gegrondheid van de verdenking”, noch kan hieruit worden afgeleid dat de beschuldigingen “ernstig onderbouwd” zouden zijn, hetgeen de attaché ten onrechte overweegt in de bestreden beslissing;
- De motivering van de bestreden beslissing kan derhalve niet als adequaat worden beschouwd, en een schending van het redelijkheidsbeginsel iuo. het zorgvuldigheidsbeginsel iuo. de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.”*

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker afschriften van de toelating tot arbeid van de Dienst Economische Migratie van 5 januari 2021, van de beslissing tot toekenning van een gecombineerde vergunning (bijlage 46) van 28 januari 2021, van een schrijven van de Dienst Economische Migratie houdende intrekking van de toelating tot arbeid van 23 juli 2021, van de nieuwe toelating tot tewerkstelling van 13 mei 2022 en van de beschikking tot invrijheidsstelling mits voorwaarden na aanhoudingsmandaat van de onderzoeksrechter van Brussel van 12 juli 2021 (Verzoekschrift, bijlagen 2-6).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

2.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

2.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidscontrole van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.5. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 61/25-5, §1, 1°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De onderdaan van een derde land bedoeld in artikel 61/25-4, wordt gemachtigd om het grondgebied van het Rijk binnen te komen en er meer dan negentig dagen te verblijven om er te werken, of zijn machtiging tot verblijf wordt vernieuwd, mits:

1° de onderdaan van een derde land zich niet bevindt in een van de gevallen vermeld in artikel 3, eerste lid 5° tot 10° ;
(...)”

De in artikel 3, eerste lid, 5° tot 10° bedoelde gevallen zijn de volgende:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)”

5° wanneer hij ter fine van weigering van toegang en verblijf gesignaleerd staat in het SIS of in de Algemene Nationale Gegevensbank;

6° wanneer hij geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

7° wanneer hij geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

8° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken;

9° wanneer hij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is;

10° wanneer hij lijdt aan een van de ziekten opgesomd in de bijlage bij deze wet.”

In casu is de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel dat de *single permit* moet worden geweigerd omdat verzoeker “geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden”, zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, 7°, van de vreemdelingenwet.

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 1 december 2020 een aanvraag van een *single permit* indiende die op 28 januari 2021 aanleiding gaf tot een beslissing tot toekenning van een gecombineerde vergunning (bijlage 46). Verzoeker heeft het visum type D evenwel nooit opgehaald bij de Belgische ambassade in Sofia (BG). Hij kwam in december 2020 via Italië het Schengengebied binnen en werd blijkens het aanhoudingsbevel van 20 juni 2021 verdacht van internationale cocaïnehandel, waarbij hij zijn betrokkenheid bij de criminele organisatie uitdrukkelijk toegaf. Op 12 juli 2021 werd hij vrijgelaten onder voorwaarden en op 23 juli 2021 werd de eerder gevraagde toelating tot arbeid ingetrokken. Uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker op 25 maart 2022 wederom een aanvraag van een *single permit* indiende, die op 13 mei 2022 ontvankelijk werd verklaard. Op 18 juli 2022 verstrekten het parket Halle-Vilvoorde inlichtingen waaruit blijkt dat het gerechtelijk onderzoek naar internationale drugtrafiek werd afgerond en de eindvordering werd genomen waarna de gemachtigde van de staatssecretaris besliste het verblijf te weigeren (bijlage 48).

2.7. In zijn middel beweert verzoeker dat hij geen rol speelt in de internationale drugtrafiek en dat er in de strafzaak nog geen rechtsdag bepaald is, waardoor voor hem het vermoeden van onschuld geldt. Verzoeker wijst erop dat hij reeds op 12 juli 2021 in vrijheid werd gesteld en dus niet ‘recent’ zoals in de beslissing wordt gesteld. Verzoeker acht de overwegingen van de attaché misleidend. Hij is van oordeel dat de attaché zich uitspreekt over de gegrondheid van de verdenking, maar geen kennis heeft van het strafdossier, hetgeen volgens hem blijkt uit het gegeven dat de beslissing gesteund is op irrelevante overwegingen, waardoor de motivering niet adequaat en onzorgvuldig is.

2.8. Verzoeker minimaliseert zijn rol binnen de criminele organisatie, maar weerlegt in zijn middel nergens de pertinente vaststelling van de gemachtigde van de staatssecretaris dat hij “*tijdens zijn voorgaand verblijf in België in aanraking is gekomen met politie en parket en mogelijks ernstige strafbare feiten heeft gepleegd waarbij hij als verdachte van een internationale drugtrafiek werd verhoord en aangehouden*”. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld staat er niet aan in de weg dat een bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening houdt met feiten die (nog) niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). De Raad wijst er ook op dat de gemachtigde van de staatssecretaris luidens de toepasselijke wetsbepalingen moet nagaan of de betrokkene “geacht wordt de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden”, hetgeen niet betekent dat er al een rechtsdag bepaald zou moeten zijn, laat staan een definitieve veroordeling moet zijn uitgesproken.

2.9. De Raad treedt verzoeker bij waar hij oppert dat hij reeds op 12 juli 2021 (onder strikte voorwaarden) in vrijheid werd gesteld, waardoor zijn invrijheidsstelling op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op 5 augustus 2022, méér dan een jaar later, bezwaarlijk als “recent” kan worden bestempeld. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat er jegens verzoeker nog steeds sprake is van een “gegronde verdenking van een ernstig strafbaar feit” waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris concludeerde dat hij “door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”. Zoals de verwerende partij opmerkt, gaat het hier over een semantische discussie.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich voor zijn feitengaring in de eerste plaats steunde op een bevraging van de Algemene Nationale Gegevensbank van de Politie van 24 juni 2022. Deze “bevraging ANG” leert dat de code uit de nomenclatuur van het aanvankelijk proces-verbaal, die in de bestreden beslissing wordt vermeld, overeenstemt met de tenlasteleggingsrubriek “*Drugs / in- en uitvoer*”. Tevens blijkt uit de gerechtelijke hits dat de alternatieve maatregel op grond van de regelgeving inzake voorlopige hechtenis jegens verzoeker naderhand

gehandhaafd bleef. Terloops stipt de Raad samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen aan dat de beschikking tot invrijheidstelling van 12 juli 2021 letterlijk vermeldt dat *“de ernstige aanwijzingen van schuld in hoofde van de in verdenkinggestelde, zoals vermeld in het bevel tot aanhouding (...) nog steeds voorhanden (zijn)”*.

Op 6 juli 2022 verzocht de gemachtigde van de staatssecretaris het parket Halle-Vilvoorde om nadere informatie te verstrekken betreffende de ‘gerechtelijke hit’. In haar antwoord deelde de substituut-procureur des Konings mee dat verzoeker *“(…) één van de verdachten (is) van een internationale drugstrafiek. In dit lijvige dossier werd hij door de onderzoeksrechter mits strikte naleving van strenge voorwaarden in vrijheid gesteld. Het gerechtelijk onderzoek is intussen afgerond en de eindvordering werd reeds genomen. (...)”*. De stelling van verzoeker dat de gemachtigde van de staatssecretaris geen kennis zou hebben van het strafdossier, onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan en een aantal irrelevante overwegingen zou hebben opgenomen, mist elke grondslag. Op basis van het geheel van de gegevens waarover hij beschikte kon de gemachtigde van de staatssecretaris, in toepassing van artikel 61/25-5, §1, 1° *juncto* artikel 3, eerste lid, 7°, van de vreemdelingenwet, de *single permit* rechtsgeldig weigeren.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 61/25-5, §1, 1°, van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing niet zou steunen op deugdelijke, feitelijke en juridische grondslagen, die met de nodige zorgvuldigheid werden vastgesteld. Verzoeker toont evenmin aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door op grond van de vaststellingen tot zijn besluit te komen. Er blijkt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN